

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 874/2004 НА КОМИСИЯТА

от 28 април 2004 година

относно определяне на правила на обществената политика за въвеждането и функциите на домейн от най-високо ниво .eu (Top Level Domain .eu) и принципите, които ръководят регистрирането

(Текст от значение за ЕИП)

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 733/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 22 април 2002 г. относно въвеждането на .eu домейн от най-високо ниво¹, и по-специално член 5, параграф 1 от него,

след консултиране на Регистъра в съответствие с член 5, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 733/2002,

като има предвид, че:

- 1) Първоначалните етапи на въвеждане на .eu домейн от най-високо ниво (TLD), които трябваше да се осъществят съгласно Регламент (ЕО) № 733/2002, са завършили чрез определянето на юридическо лице, установено в Общността, което да администрира и управлява функцията на регистъра на .eu домейн от най-високо ниво. Изисква се Регистърът, определен с Решение 2003/375/ЕО на Комисията², да бъде организация с нестопанска цел, която следва да оперира и предоставя услуги на основа, покриваща разходите и на приемлива цена.
- 2) Искането на име на домейн следва да бъде възможно чрез електронни средства чрез проста, бърза и ефективна процедура, на всички официални езици на Общността, чрез акредитирани регистратори.
- 3) Акредитирането на регистраторите следва да се извършва от Регистъра, съгласно процедура, която гарантира лоялна и открита конкуренция между регистраторите. Процесът по акредитация следва да бъде обективен, прозрачен и недискриминационен. Само участници, които отговарят на известни основни технически изисквания, определени от Регистъра, следва да могат да бъдат избирани за акредитация.
- 4) Регистраторите следва да приемат само заявления за регистриране на имена на домейни, подадени едва след акредитирането им и следва да ги обработват съгласно хронологичния ред на тяхното получаване.

¹ ОВ L 113, 30.4.2002 г., стр. 1.

² ОВ L 128, 24.5.2003 г., стр. 29.

- 5) За да гарантира по-добра защита на правата на потребителите и без да накърнява на правилата на Общността относно юрисдикцията и приложимия закон, приложимият закон в случай на спорове между регистратори и регистрирани по отношение на въпроси, засягащи наименования в Общността, следва да бъде закона на една от държавите-членки.
- 6) Регистраторите следва да изискват точна информация за контакт от техните клиенти, като например пълно наименование, адрес на местожителството, телефонен номер и електронна поща, както и информация относно физическото или юридическото лице, отговорно за техническата експлоатация на името на домейна.
- 7) Политиката на Регистъра трябва да насърчава използването на всички официални езици на Общността.
- 8) Съгласно Регламент (ЕО) № 733/2002, държавите-членки могат да изискват техните официални имена и имената, под които те са обикновено известни и следва да не се регистрират директно в домейн от най-високо ниво.eu освен чрез националното им правителство. Страните, чието присъединяване към Европейския съюз се очаква след м. май 2004 г., следва да могат да блокират официалните си имена и наименованията, под които са известни, така, че те да могат да бъдат регистрирани на по-късна дата.
- 9) На една държава-членка следва да бъде разрешено да посочи оператор, който ще регистрира като име на домейн официалното ѝ наименование и името, под което е общоизвестна. По подобен начин, на Комисията следва да бъде разрешено да избере имена на домейни за използване от институциите на Общността, както и да определи операторът на тези имена на домейни. Регистърът следва да бъде оправомощен да запази известен брой специфицирани имена на домейни за собствените си оперативни функции.
- 10) (10) В съответствие с член 5, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 733/2002, някои държави-членки нотифицираха Комисията и другите държави-членки с ограничен списък с широко известни имена по отношение на географски и/или геополитически понятия, които имат отношение към тяхната политическа или териториална организация. Тези списъци съдържат имена, които могат или не могат да бъдат регистрирани, или които могат да бъдат регистрирани само при домейн от второ ниво, в съответствие с правилата на обществената политиката. Имената, включени в тези списъци не се подлагат на принципа „първи дошъл – първи обслужен”.
- 11) Принципът „първи дошъл – първи обслужен” следва да бъде основен принцип при разрешаване на спорове между титуляр на права по предимство при протичането на процедурата на регистриране по етапи. След приключване на процедурата на регистриране по етапи, принципът „първи дошъл – първи обслужен” следва да се прилага при присъждането на имената на домейни.

- 12) С цел да се запазят предходни права, признати или установени в законодателството на Общността или националното законодателство, трябва да се създаде процедура за регистриране по етапи. Поетапната процедура следва да включва два етапа, за да гарантира на титулярите на права, преди влизането на настоящия регламент в сила, подходящи възможности да регистрират имената, върху които те имат права от преди. Регистърът следва да гарантира осъществяването на потвърждението на правата от утвърдени агенти. Утвърдените агенти следва да оценяват правото върху определено име, за което се претендира, на основание на доказателства, представени от заявителите. В случай, че има двама или повече заявители за име на домейн, всеки от които с право от преди, присъждането на това име, в този случай, трябва да се направи на базата на принципа „първи дошъл – първи обслужен”.
- 13) Регистърът следва да сключи подходящо съглашение за доверително съхранение, за да гарантира непрекъснатост на услугата, и по-специално да гарантира, че в случай на повторно делегиране или други непредвидени обстоятелства, ще може да продължава да предоставя услуги на местната Интернет общност с минимални смущения. Регистърът следва също да се съобразява с правилата за защита на данните, принципите, насоките и добрите практики, особено тези които имат отношение към количеството и вида на данните, обявени в базата данни WHOIS. Имената на домейни, считани от съда на държава-членка за обидни, расистки или насочени против обществения ред, следва да бъдат блокирани и, след съответното съдебно решение – отменени. Такива имена на домейни следва да бъдат блокирани окончателно срещу бъдещи регистрации.
- 14) В случай на смърт или несъстоятелност на титуляра на име на домейн, ако не е предприето прехвърляне при изтичане на периода на регистрация, името на домейна трябва да бъде спряно в продължение на четиридесет календарни дни. Ако заинтересуваните наследници или администратори не са регистрирали името през този период, то става на разположение за обща регистрация.
- 15) Имената на домейни следва да могат да се оттеглят от Регистъра за ограничен брой специфицирани причини, след като се даде на съответния титуляр на името на домейн възможност да предприеме съответните мерки. Имената на домейни следва да могат да се отнемат също и чрез процедура за извън съдебно решаване на спорове.
- 16) Регистърът следва да осигури процедура за извън съдебно решаване на спорове, която е съобразена с най-добрите международни практики в тази област и особено с препоръките на Световната организация за интелектуална собственост (СОИС), за да гарантира избягването, доколкото е възможно, на спекулативни и незаконни регистрации.
- 17) Регистърът следва да подбира доставчиците на услуги, които притежават съответната компетентност, на базата на обективни, прозрачни и недискриминационни критерии. Извън съдебното решаване на спорове следва да спазва минимум от еднакви процедурни правила, подобни на тези, установени в Uniform Dispute Resolution Policy (Унифицирана

политика за решаване на спорове), приети от Internet Corporation of Assigned Names and Numbers (ICANN).

18) С оглед на предстоящото разширяване на Съюза, правилата на обществената политика, установени с настоящия Регламент следва да спешно да влязат в сила.

19) Мерките, предвидени в настоящия регламент, са в съответствие със становището на Комитета за регулиране на съобщенията, създаден с член 22, параграф 1 от Директива 2002/21/ЕО на Европейския парламент и на Съвета³,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯТ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА I

ПРЕДМЕТ

Член 1

Настоящият регламент установява правилата на обществената политика относно въвеждането и функциите на домейна от най-високо ниво .eu и принципите на общата политика по отношение на регистрирането, посочени в член 5, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 733/2002.

ГЛАВА II

ПРИНЦИПИ, ПРИЛОЖИМИ ПРИ РЕГИСТРИРАНЕТО

Член 2

Право на избиране и общи принципи, свързани с регистрирането

Лице, което може да бъде избрано, както е посочено в член 4, параграф 2, буква б) от Регламент (ЕО) № 733/2002 може да регистрира едно или повече имена на домейни в домейна от най-високо ниво .eu.

Без да накърнява глава IV, определено име на домейн може да бъде предоставено на лицето, което може да бъде избрано, чиято заявка е била получена първа от Регистъра, правилно технически оформена и в съответствие с настоящия регламент. За целите на настоящия регламент, този критерий за приоритет, в зависимост от датата и часа на получаване, се означава като принцип „първи дошъл – първи обслужен”.

След като едно име на домейн е регистрирано, то не може да бъде предмет на друга регистрация, докато тази регистрация изтече без да е била подновена или докато името на домейна не е отнето.

³ ОВ L 108, 24.4.2002 г., стр. 33.

Освен ако е упоменато друго в настоящия регламент, имената на домейни се регистрират директно в домейна от най-високо ниво .eu.

Регистрацията на име на домейн е валидна само след внасяне на съответната такса от заявителя.

Имената на домейни, регистрирани в домейна от най-високо ниво .eu могат да бъдат прехвърляни само на лица, които имат право да получат регистрация на имена на домейни .eu.

Член 3

Заявки за регистриране на име на домейн

Заявката за регистриране на име на домейн включва следните елементи:

- а) наименование и адрес на заявителя;
- б) декларация в електронен вид, с която заявителят декларира, че изпълнява общите критерии за право да бъдат избирани съгласно член 4, параграф 2, буква б) от Регламент (ЕО) № 733/2002;
- в) декларация в електронен вид, с която заявителят твърди, че според него заявката за регистриране на име на домейн е направена добронамерено и не нарушава правата на трети лица;
- г) декларация в електронен вид, с която заявителят се задължава да спазва всички условия на регистрирането, включително свързаните с политиката на извънсъдебно решаване на спорове, предвидени в глава VI.

Всяка материална неточност в елементите, определени в букви от а) до г) съставлява нарушение на сроковете за регистриране.

Всяка проверка от Регистъра на валидността на заявките за регистриране се извършва след регистрирането, по инициатива на Регистъра или в рамките на спор, свързан с регистрирането на въпросното име на домейн, с изключение на заявките, получени по време на изпълнението на процедурата по етапи съгласно членове 10, 12 и 14.

Член 4

Акредитиране на регистраторите

Само регистратори, акредитирани от Регистъра, имат право да предоставят регистриращи услуги за имена в домейна от най-високо ниво .eu.

Процедурата по акредитация на регистраторите се определя от Регистъра и е справедлива, прозрачна и недескриминационна и гарантира ефективни и лоялни условия за конкуренция .

От регистраторите се изисква да имат достъп до автоматизираните системи за регистриране и да ги използват. Регистърът може да установи и други основни технически изисквания за акредитирането на регистратори.

Регистърът може да поиска от регистраторите да заплащат предварително регистрационните такси, които се установяват всяка година на базата на основателна оценка на пазара.

Процедурата, условията за акредитация на регистраторите и списъкът на акредитираните регистратори са публично предоставяни от Регистъра в лесно достъпна форма.

Всеки регистратор се обвързва договорно с Регистъра да спазва изискванията за акредитация, и по-специално да се съобразява с принципите на обществената политика, установени в настоящия регламент.

Член 5

Разпоредби за регистраторите

Без да накърнява които и да било правила, ръководещи определянето на компетентна юрисдикция и приложимия закон, договореностите между регистратора и титуляра на регистрацията на име на домейн не могат да предвиждат като приложим закон, друг освен законът на една от държавите-членки, нито могат да определят като компетентен орган за решаване на спорове друг, освен избраният от Регистъра, в съответствие с член 23, нито пък арбитражен съд или съд, разположен извън Общността.

Регистратор, който получава повече от една заявка за регистрация за едно и също име, препраща такива заявки към Регистъра в хронологичния ред, по който ги е получил.

Само заявки, получени след датата на акредитация, се изпращат на Регистъра.

Регистраторите изискват от всички кандидати да предоставят точни и надеждни данни за контакт на най-малко едно физическо или юридическо лице, отговарящо за техническата експлоатация на исканото име на домейн.

Регистраторите могат да разработват етикети, схеми за автентичност и доверителни марки, за да насърчат доверието на потребителите в надеждността на информацията, предоставяна под името на домейн, регистрирано от тях, в съответствие с приложимото национално законодателство и законодателството на Общността.

ГЛАВА III

ЕЗИЦИ И ГЕОГРАФСКИ ПОНЯТИЯ

Член 6

Езици

Регистрирането на имена на домейни .eu започва само след като Регистърът е информирал Комисията, че попълването на заявки за регистриране на имена на домейни .eu и съобщенията на решения, свързани с регистрирането, е възможно да се правят на всички официални езици на Общността, по-нататък посочени като „официални езици”.

За всяко съобщение от Регистъра, което се отнася за правата на лице, свързано с регистрирането, като предоставяне, прехвърляне, спиране на действието или отнемане на домейн, Регистърът гарантира тези съобщения да са направени на всички официални езици.

Регистърът извършва регистрирането на имена на домейни на всички букви от азбуките на официалните езици, когато съответните международни стандарти са на разположение.

Не се изисква от Регистъра да изпълнява функциите си, които изискват използването на други езици освен официалните езици.

Член 7

Процедура за запазване на географски и геополитически имена

За целите на процедурата по възражения, повдигнати към списъците на широко известните имена съгласно член 5, параграф 2, трета алинея от Регламент (ЕО) 733/2002, възраженията се нотифицират на членовете на Комитета по комуникации, създаден с член 22, параграф 1 от Директива 2002/21/ЕС и на Генералния директор на Генералния директорат на Комисията за информационното общество. Членовете на Комитета за регулиране на съобщенията и генералният директор могат да определят други контактни точки за тези нотификации.

Възраженията и определянето на контактни точки се нотифицират във вид на електронна поща, предоставена от куриер или лично или чрез пощенска пратка, извършена чрез препоръчано писмо с обратна разписка.

Когато за положителното разрешаване на което и да е възражение са направени разпоредби за приемането му, Регистърът публикува на своята интернет страница два списъка с имена. Единият списък съдържа списъкът на имената, които Комисията е обявила като такива, които „не могат да бъдат регистрирани”. Вторият списък съдържа списъкът с имената, които Комисията е нотифицирала на Регистъра като такива, които „могат да бъдат регистрирани само в домейн от второ ниво”.

Член 8

Наименования на страни и кодове „алфа-2”, представящи страни

Държавите-членки (и страните-кандидатки) могат да поискат официалните им имена и наименованията, под които те са общоизвестни на един или повече от официалните езици (на Общността след разширяването ѝ през м. Май 2004 г.) да не могат да бъдат регистрирани в домейна от най-високо ниво .eu от друго

лице, освен от националното им правителство. За тази цел, всяка държава-членка (или страна-кандидат) изпраща до Комисията, в рамките на два месеца след влизането в сила на настоящия регламент, списък на тези имена, които желае да бъдат запазени, и определя, едновременно с това, организацията, която ще представлява националното правителство при регистрирането на имената.

Комисията нотифицира Регистъра за имената, които се запазват и органите, които представляват националните правителства при регистрирането на имената.

Страните-кандидатки, които няма да се присъединят към Европейския съюз през месец май 2004 г. и страните-членки на Европейското икономическо пространство, които не са държави-членки на ЕС, могат да поискат техните официални имена и наименованията, под които са общоизвестни на собствения си език, и на който и да е от официалните езици от м. май 2004 г., да не бъдат регистрирани директно в домейна от най-високо ниво .eu (TLD). За тази цел, тези страни могат да изпратят на Комисията, в рамките на два месеца след датата на влизане в сила на настоящия регламент, списък на имената които да не се регистрират.

Комисията нотифицира регистъра на имената, които не се регистрират.

Кодовете „алфа-2“, които представят страни, не се използват за регистрирането на имена на домейни директно в домейна от най-високо ниво .eu.

Член 9

Имена на домейн от второ ниво за географски и геополитически имена

Регистрирането на географски и геополитически понятия като имена на домейни съгласно член 5, параграф 2, буква б) от Регламент (ЕО) № 733/2002 може да бъде осъществено от една държава-членка, която е нотифицирала имената. Това може да бъде направено под всяко име на домейн, което е било регистрирано от тази държава-членка.

Комисията може да поиска от Регистъра да въведе имена на домейни директно в домейна от най-високо ниво .eu (TLD) за използване от институциите и органите на Общността. След влизането в сила на настоящия регламент и не по-късно от една седмица преди началото на регистрирането по етапи, предвидено в глава IV, Комисията нотифицира Регистъра за имената, които не са запазени и организациите, които представляват институциите и органите на Общността при регистриране на имената.

ГЛАВА IV

РЕГИСТРИРАНЕ ПО ЕТАПИ

Член 10

Страните, които могат да бъдат регистрирани и имената, които те могат да регистрират

1. Титулярите на права от преди, признати или установени от национално законодателство или от законодателството на Общността и обществените органи, имат право да поискат регистрирането на имена на домейн през определен период, съгласно процедура за регистриране по етапи, преди общото регистриране в домейна .eu да е започнало.

Терминът „права от преди” включва , *inter alia*, регистрирани национални и търговски марки и търговски марки на Общността, географски указания или означения за произход, както и рамките на това, доколкото те са защитени от националното законодателство на държавите-членки където се поддържат, имената на нерегистрирани марки, търговски наименования, идентификаторите на предприятия, имена на компании, фамилни имена и точните заглавия на защитени литературни и художествени творби.

„Обществени органи” включват: национални институции и органи на Общността, национални и местни правителства, държавни органи, правителствени организации, общности, органи и организации, управлявани от публичното право, както и международни и междуправителствени организации.

2. Регистрирането въз основа на права от преди се състои в регистрирането на пълното име, за което съществува правото от преди, както е записано в документацията, която доказва, че такова право съществува.
3. Регистрирането от обществена организация може да се състои от регистрирането на пълното наименование на обществената организация или акронима, който обикновено се използва. Обществени органи, които отговарят за управлението на определена географска територия, могат също да регистрират пълното наименование на територията, за която отговарят, както и наименованието под което територията е общоизвестна.

Член 11

Специални знаци

За регистрирането на пълни имена, съставени от повече думи или текстови елементи или думи, отделени една от друга с интервал, име на домейн, образувано чрез обединяването на частите на пълното име чрез тире или чрез сливането им, се счита за пълно име.

Когато името, за което се претендира за права от преди, включва специални знаци, интервали или пунктуация, тези знаци изцяло се елиминират от съответното име на домейн, като се заменят с тире или, когато това е възможно, се пренаписват с нормални знаци.

Специалните знаци и знаци за пунктуация, както е посочено във втори параграф, включват следното:

□ @# \$ % ^ & * () + = < > { } [] | \ / : ; ' , . ?

Без да накърнява член 6, параграф 3, когато името с права от преди съдържа букви, които имат допълнителни елементи, които не могат да се възпроизведат в код ASCII, като ã, é, или ñ, съответните букви се възпроизвеждат без тези елементи (като а, е, н) или се заместват от конвенционално приета графика (като ae). За всичко останало, името на домейна е идентично с текстовите елементи или елементите на думата на името, защитено с права от преди.

Член 12

Принципи на регистриране по етапи

1. Регистрирането по етапи започва най-рано от 1 май 2004 г. и само ако е изпълнено изискването от първия параграф от член 6, а срокът за уведомяване, предвиден в член 8, е изтекъл.

Регистърът публикува датата, на която започва регистрирането по етапи, най-малко два месеца предварително и съответно информира за това всички акредитирани регистратори.

Два месеца преди началото на регистрирането по етапи, Регистърът публикува на своята интернет страница подробно описание на всички технически и административни мерки, които той ще използва, за да гарантира съответното лоялно и технически издържано администриране на регистрирането по етапи.

2. Продължителността на регистрирането по етапи трябва да бъде четири месеца. Общо регистриране на имена на домейни не започва преди края на периода за регистриране по етапи.

Регистрирането по етапи протича на две фази, всяка от които по два месеца.

По време на първата фаза от регистрирането по етапи, само регистрираните национални търговски марки и търговските марки на Общността, географските означения и науменования и акронимите, посочени в член 10, параграф 3, могат да бъдат предлагани за регистриране като имена на домейни от носителите и лицензиите на права от преди върху тези имена, от публичните организации, упоменати в член 10, параграф 1.

По време на втората фаза от регистрирането по етапи, имената, които могат да бъдат регистрирани по време на първата фаза, както и имената, свързани с всички други права от преди, могат да се предлагат за регистриране като имена на домейни от титулярите на права от преди върху тези имена.

3. Заявката за регистриране на име на домейн, основаваща се върху право от преди по смисъла на член 10, параграфи 1 и 2, включва позоваване на правна основа, основаваща се на националното законодателство или на законодателството на Общността, за право върху името, както и друга съответстваща информация, като номер на регистрацията на търговската марка, информация за публикуване в *Официалния вестник на Европейския*

съюз или в държавните вестници на правителствата, информация за регистриране в професионални или бизнес асоциации и търговски камари.

4. Регистърът може да въведе за заявките за регистриране на имена на домейни да се придружават от плащането на допълнителни такси, която трябва да служи единствено за покриване на разноските, свързани с прилагането на тази глава. Регистърът може да начислява различни такси, в зависимост от сложността на процеса, необходим за утвърждаване на предишни правата .
5. При изтичане на регистрирането по етапи, за сметка на Регистъра се извършва независим одит, заключенията от който се докладват на Комисията. Целта на одита е да се потвърди лоялното, адекватно и стабилно работно и техническо администриране на периода на регистрирането по етапи от страна на Регистъра.
6. Споровете върху име на домейн се решават съгласно правилата, предвидени в глава VI.

Член 13

Подбор на утвърдени агенти

Утвърдените агенти са юридически лица, установени в рамките на територията на Общността. Утвърдените агенти притежават добре установена репутация със съответстваща компетентност. Регистърът подбира утвърдените агенти по обективен, прозрачен и недискриминационен начин, като гарантира най-голямото възможно географско разнообразие. Регистърът изисква утвърдените агенти да извършват потвърждаването по обективен, прозрачен и недискриминационен начин.

Държавите-членки осигуряват потвърждаването на имената, упоменати в член 10, параграф 3. За тази цел, държавите-членки изпращат на Комисията, в двумесечен срок след влизането в сила на настоящия регламент, ясно съобщение за адресите, на които се изпращат документите за проверка. Комисията нотифицира Регистъра за тези адреси.

Регистърът публикува информация относно утвърдените агенти на своята интернет страница.

Член 14

Потвърждаване и регистриране на заявките, получени по време на регистрирането по етапи

Всички претенции за права от преди, съгласно член 10, параграфи 1 и 2, трябва да могат да се проверяват чрез наличието на документи, които показват правото в съответствие със закона който им го дава.

От момента на получаване на молбата, Регистърът блокира въпросното име на домейн, докато се извърши потвърждаването или докато изтече срока за получаване на документите. Ако Регистъра получи повече от една молба за

един и същи домейн, по време на регистрирането по етапи, тези заявки се обработват в строгия хронологичен ред, по който са постъпили.

Регистърът осигурява достъп до база данни, съдържаща информация за заявените имена на домейни по време на процедурата на регистриране по етапи, заявителите, регистраторите, внесли молбите, сроковете за подаване на документите за потвърждаване и следващите молби за тези имена.

Всеки заявител представи доказателствени документи, които показват, че той или тя е предишен титуляр на право върху въпросното име. Доказателствените документи се предоставят на утвърдените агенти, определен от Регистъра. Заявителят предоставя тези документи на утвърдените агенти по такъв начин, че да достигнат до него в рамките на четиридесет дни от предоставянето на заявката за име на домейн. Ако документните доказателства не са получени в този срок, заявката за име на домейн се отхвърля.

Утвърдените агенти подпечатват документните доказателства с печат за час-дата при получаването им.

Утвърдените агенти разглеждат заявките за което и да е име на домейн, по реда на получаването им от Регистъра.

Съответният утвърден агент проверява дали заявителят, който е първи по ред на разглеждане за име на домейн, и който е предоставил доказателствените документи в предписания срок, има права от преди върху името. Когато утвърденият агент не е получил доказателствените документи на време или, когато прецени, че тези документи не показват наличието на предишно право, той информира Регистъра за това.

Ако утвърденият агент прецени, че съществуват права от преди, отнасящи се до заявката по регистриране на определено име на домейн, която е първа на реда за разглеждане, той нотифицира Регистъра за това.

Разглеждането на всяка молба по хронологичен ред на получаването им продължава до получаването на първата заявка, за която правата от преди за въпросното име, са потвърдени от утвърдени агент.

Ако Регистърът прецени, че заявителят е доказал предишно право, в съответствие с втория, третия и четвъртия параграф, той регистрира името на домейна на принципа „първи дошъл – първи обслужен”.

ГЛАВА V

РЕЗЕРВАЦИИ, ДАННИ WHOIS И РЕГИСТРИРАНЕ НА НЕПОЗВОЛЕНИ ИМЕНА

Член 15

Фидуциарен договор

1. Регистърът сключва, за своя сметка, споразумение с утвърден агенти или друг довереник с добра репутация, установен на територията на

Общността, като определя Комисията като бенефициент на фидуциарният договор. Комисията дава съгласието си преди сключването му. Регистърът ежедневно предоставя на довереника електронно копие от текущото съдържание на .eu базата данни.

2. Договора предвижда данните, съхранявани от довереника да бъдат в следното състояние:

а) данните се получават и съхраняват в доверителен архив, без да преминават през друга процедура, освен тази, която се състои от проверката дали са пълни, последователни и в подходящ формат, до момента в който се предоставят на Комисията;

б) данните се изваждат от архива след изтичането без подновяване или приключване на договора между Регистъра и Комисията, независимо по коя от причините, описани тук, и независимо от евентуалните конфликти и спорове между Комисията и Регистъра;

в) в случай на приключване на доверителния архив, Комисията има изключителното, неотменно, право да упражни или да предостави да бъдат упражнени от нейно име, всички права, необходими за определяне на нов Регистър, без да има задължения;

г) ако договорът с Регистъра е изтекъл, Комисията, със съдействието на Регистъра, предприема всички мерки, необходими за прехвърляне на административната и оперативната отговорност за домейна от най-високо ниво .eu и евентуалните резервни фондове на трето лице, което Комисията може да определи; в този случай, Регистърът прави всичко, за да се избегне прекъсване на услугата като, по-специално, продължава да актуализира информацията, предмет на споразумението с доверителния архив, докато приключи трансфера.

Член 16

База данни WHOIS

Базата данни WHOIS служи за предоставяне на достатъчно точна и актуална информация за техническите и административните контактни точки, администриращи имената на домейни под домейна от най-високо ниво .eu.

Базата данни WHOIS съдържа информация за титуляра на име на домейн, която е релевантна и не излишна по отношение на целите на базата данни. Ако информацията не е строго необходима за целите на базата данни и ако титуляра на името на домейн е физическо лице, информацията, която трябва да се направи обществено достъпна, е подложена на недвусмислено съгласуване с титуляра на името на домейн. Свободното предоставяне на неточна информация представлява причина да се счита, че регистрирането на името на домейн не съответства на условията за регистриране.

Член 17

Имена, запазени от Регистъра

Следните имена са запазени за оперативни функции на Регистъра:

eurid.eu, registry.eu, nic.eu, dns.eu, internic.eu, whois.eu
das.eu, coc.eu, eurethix.eu, eurethics, euthics.eu

Член 18

Неподходящи регистрации

Когато име на домейн се разглежда от Съда на държава-членка като дискредитиращо, расистко или противно на обществения ред, то трябва да бъде блокирано от Регистъра от момента, в който последният е нотифициран за решение на съда, и отнето след нотифицирането на окончателното решение на съда. Регистърът блокира срещу бъдещо регистриране тези имена, които са били предмет на такова съдебно решение дотогава, докато това решение остава валидно.

Член 19

Прекратяване и ликвидация

1. Ако титулярът на име на домейн почине през периода на регистрация на името на домейн, изпълнителите на неговото/нейното завещание или законните му наследници могат да поискат това име да бъде прехвърлено на наследниците, като внасят съответните документи. Ако при изтичане на периода на регистрация, не е започнало никакво прехвърляне, действието на името на домейн се спира за период от четиридесет календарни дни и се публикува на интернет страницата на Регистъра. През този период, изпълнителите или законните наследници могат да кандидатстват за регистриране на името като представят съответните документи. Ако наследниците не са регистрирали името през 40-дневния период, името на домейна става на разположение за обща регистрация.
2. Ако титулярът на име на домейн е предприятие, физическо или юридическо лице или организация, обявена в несъстоятелност, ликвидация, спиране на дейността, ликвидация по съдебно решение или друга процедура от подобно естество, предвидена в националното законодателство, по време на периода на регистрация на името на домейн, съдебно утвърденият администратор на титуляра на името на домейна може да поиска прехвърлянето му на този, на когото се прехвърлят активите на титуляра на името на домейн, заедно с предоставянето на съответните документи. Ако, до изтичането на периода на регистрация, не е започнало никакво прехвърляне, действието на името на домейна се спира в продължение на четиридесет календарни дни и се публикува на интернет страницата на Регистъра. През този период администраторът може да кандидатства за

регистриране на името, като прилага съответните документи. Ако администраторът не е регистрирал името в продължение на 40-дневния период, след изтичането му името на домейна става на разположение за обща регистрация.

ГЛАВА VI

ОТМЕНЯНЕ И РЕШАВАНЕ НА СПОРОВЕ

Член 20

Отнемане на имена на домейни

Регистърът може да отнеме име на домейн по своя собствена инициатива и без да преминава през процедура за извън съдебно решаване на спорове, единствено със следните мотиви:

- а) не изплащане на задължения към Регистъра;
- б) титулярът не удовлетворява общите критерии за право да бъдат избирани съгласно член 4 параграф 2, буква б) от Регламент (ЕО) 733/2002;
- в) титулярът не спазва условията за регистриране, предвидени в член 3.

Регистърът установява процедура, в съответствие с която той може да отнема имена на домейни на тази основа. Тази процедура включва изпращането на съобщение до титуляра на име на домейн, за да му даде възможност да вземе съответните мерки.

Отнемането на име на домейн и, когато е необходимо последващото му прехвърляне, може да бъде осъществено и в изпълнение на решението на орган за извън съдебно решаване на спорове.

Член 21

Спекулативни и неправомерни регистрации

1. Регистрирано име на домейн се отнема в рамките на съответната извън съдебна или съдебна процедура, когато това име е идентично или обръкващо подобно на име, по отношение на което е признато или установено право от национално законодателство и/или от законодателство на Общността, като правата, упоменати в член 10, параграф 1, и ако:

- а) е било регистрирано без титуляра му да е имал право или законен интерес върху името, или
- б) е било регистрирано или използвано недобросъвестно.

2. Наличие на законен интерес по смисъла на точка а) от параграф 1 може да има, когато:

а) преди каквото и да е становище от процедура за извън съдебно решаване на спорове, титулярът на името на домейн е използвал това име или име, съответстващо на името на домейн в рамките на предложението на стоки или услуги или може да се докаже, че се е подготвил за това;

б) титулярът на име на домейн, в качеството му на предприятие, организация или физическо лице, е бил известен под това име на домейн, даже и при отсъствието на права, признати или установени от национално законодателство или законодателството на Общността;

в) титулярът на име на домейн осъществява законно и нетърговско или правилно използване на име на домейн, без намерение да заблуждава потребителите или да вреди на репутацията на име, върху което е признато или установено право от националното законодателство или от законодателството на Общността.

3. Непочтено използване, по смисъла на параграф 1, буква б), може да има, когато:

а) обстоятелствата показват, че името на домейн е било регистрирано или придобито предимно за продажба, отдаване под наем или прехвърляно по друг начин на името на домейн на титуляра на име, върху което е признато или установено право от националното законодателство и/или законодателството на Общността или публична организация; или

б) името на домейн е било регистрирано, за да се попречи на титуляра на такова име, върху което е признато или установено право от националното законодателство и/или законодателството на Общността или обществена организация, да отрази това име в съответното име на домейн, при положение, че:

(i) това поведение от страна на регистрацията може да бъде доказано;

(ii) името на домейн не е било използвано по съответен начин в продължение най-малко на две години след датата на регистрирането; или

(iii) в момента, в който започва процедура за извън съдебно решаване на спорове, титулярът на име на домейн, върху което е признато или установено право от националното законодателство и/или от законодателството на Общността, или титулярът на име на домейн от обществена организация е декларирал намерението си да използва името на домейн по съответния начин, но не е успял да направи това в рамките на шест месеца от деня, в който е започнала процедурата за извън съдебно решаване;

в) името на домейн е регистрирано с цел предимно да се попречи на професионалните действия на конкурент; или

г) името на домейн целенасочено е било използвано, за да привлече Интернет потребители за търговска печалба към интернет страницата на титуляра на име на домейн или към друго он-лайн място, като се създава вероятност за объркване с името, върху което е признато или установено

право от националното законодателство и/или от законодателството на Общността или име на обществена организация, като такава вероятност за объркване по отношение на източника, спонсорирането, присъединяването или утвърждаването на интернет страницата или местонахождението, или на стока или услуга на интернет страницата или местонахождението на титуляра на името на домейна; или

е) регистрираното име на домейна е собствено име, за което не може да се покаже, че съществува връзка между името на титуляра на домейна и регистрираното име на домейна.

4.Разпоредбите на параграфи 1, 2 и 3 не могат да се използват за отхвърляне на оплаквания пред националните съдебни власти.

Член 22

Процедура за извън съдебно решаване на спорове

1.Процедура за извън съдебно решаване на спорове може да бъде започната от която и да е от страните,

а) когато регистрирането е спекулативно или неправомерно по смисъла на член 21, или

б) когато решение, взето от Регистъра, противоречи на настоящия регламент или на Регламент (ЕО) 733/2002.

2.Участието в процедурата за извън съдебно решаване на спорове е задължително за титуляра на име на домейн и за Регистъра.

3.Тъжителят заплаща такса за процедурата за извън съдебно решаване.

4.Освен ако не е постигнато друго споразумение между участниците или не е указано в съглашението за регистриране между регистратора и титуляра на име на домейн, езикът на административната процедура е езикът, на който е сключено споразумението за регистриране. Това правило може да бъде променено, ако комисията от експерти реши друго, за да държи сметка за особеностите на дейността, която ѝ е възложена.

5. Жалбите и отговорите на жалбите трябва да бъдат подадени до доставчик на услуги за извън съдебно решаване на спорове, избран от тъжителя в списъка, посочен в член 23, параграф 1. Подаването се извършва в съответствие с настоящия регламент и по процедурните правила, публикувани допълнително от доставчика.

6. След като искане за извън съдебно решаване е надлежно подадено пред доставчика и съответната такса е платена, доставчикът информира Регистъра за личността на тъжителя и съответното име на домейн. Регистърът спира действието на всяка възможност за анулиране или прехвърляне на въпросното име на домейна, докато започналата

процедура за извън съдебно решаване или съдебната процедура, започната след това, не завърши и решението не бъде нотифицирано на Регистъра.

7. Доставчикът на услугата за извън съдебно решаване разглежда жалбата за съответствие с обявените от него процедурни правила, с разпоредбите на настоящия Регламент и Регламент (ЕО) 733/2002 и, ако не е установил несъответствие, изпраща жалбата на ответника в рамките на пет работни дни след получаването на таксата, платена от тъжителя.
8. В рамките на тридесет работни дни от датата на получаването на жалбата, ответникът предава отговора си при доставчика.
9. Всички писмени съобщения към тъжителя или ответника се изпращат по начина, обявен за предпочитан от тъжителя или ответника, респективно, или, при липса на такова предпочитание, електронно, чрез Интернет, при положение, че се запазва копие на изпратеното.

Всички съобщения, свързани с процедурата за извън съдебно решаване, адресирани към титуляра на името на домейн, което е предмет на упоменатата процедура, се изпращат на адреса упоменат в информацията за адреса, с която разполага регистратора, който се занимава с регистрирането на името на домейна, в съответствие с условията на регистрирането.

10. Отсъствието на отговор от една от страните-участнички в процедура за извън съдебно решаване, в рамките на предоставените срокове или фактът, че не са се явили на изслушване, могат да служат за мотив за приемане на претенциите на ответната страна.
11. В случай на процедура срещу титуляр на име на домейн, комисията за извън съдебно решаване на спорове решава, че името на домейна трябва да бъде отнето, ако намери регистрацията за спекулативна или злонамерена, както е дефинирано в член 21. Името на домейна се прехвърля на тъжителя, ако той иска регистрирането на това име и ако отговаря на общите критерии за право на регистрация, предвидени в член 4, параграф 2, буква б) от Регламент (ЕО) 733/2002.

В случай на процедура срещу Регистъра, комисията за извън съдебно решаване на спорове решава дали решение, взето от Регистъра противоречи на настоящия регламент или на Регламент (ЕО) 733/2002. Комисията за извън съдебно решаване на спорове се произнася дали това решение да бъде анулирано и може да реши, че разглежданото име на домейн, в зависимост от случая, трябва да бъде прехвърлено, отнето или предоставено, при положение, че, когато е необходимо, са изпълнени общите критерии за право на регистриране съгласно член 4, параграф 2, буква б) от Регламент (ЕО) 733/2002.

Решението на комисията за извън съдебно решаване на спорове определя датата, от която то започва да се прилага.

Решенията на комисията се взимат с обикновено мнозинство. Тя обявява решението си в рамките на един месец от датата на получаването на отговора от доставчика на услугата за извън съдебно решаване на спорове. Решението трябва да бъде надлежно мотивирано. Решенията на комисията се публикуват.

12. В рамките на три работни дни след получаване на решението, доставчикът нотифицира за пълния текст на решението всяка страна, съответните регистратори и на Регистъра. Решението се нотифицира на Регистъра и на тъжителя чрез препоръчана поща с обратна разписка или други еквивалентни електронни средства.
13. Резултатите от процедурата за извън съдебно решаване на спорове са задължителни за участниците, освен ако не е започнало съдебно действие в рамките на 30 календарни дни след обявяването на резултата от процедурата за извън съдебно решаване на спорове на страните.

Член 23

Подбор на доставчици и на членове на комисиите за извън съдебно решаване на спорове

1. Регистърът може да избира доставчици на услуги за извън съдебно решаване на спорове, които трябва да бъдат организации с добре установена репутация със съответната компетентност по обективен, прозрачен и недискриминационен начин. Списък на доставчиците на услуги за извън съдебно решаване на спорове се публикува на интернет страницата на Регистъра.
2. Спор, предоставен за процедура за извън съдебно решаване, се разглежда от арбитражна комисия, съставена от един до трима членове.

Членовете на комисията се определят в съответствие с вътрешните правила на избраните доставчици. Те трябва да притежават съответната компетентност и опит и трябва да се избират по обективен, прозрачен и недискриминационен начин. Всеки доставчик осигурява обществено достъпен списък на експертите, които могат да заседават в комисиите и тяхната квалификация.

Експертите, участващи в заседанията на една комисия, трябва да предоставят доказателство за безпристрастност и независимост, както и преди да приемат назначението си, да разкрият на доставчика всички обстоятелства, които могат да подложат на съмнение тяхната безпристрастност и независимост. Ако, в някаква степен, по време на административните процедури, се появят нови обстоятелства, които могат да предизвикат съмнения за тяхната безпристрастност или независимост, участникът в комисията трябва да уведоми незабавно доставчика за тези обстоятелства.

В този случай, доставчикът определя негов заместник.

ГЛАВА VII

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 24

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила от датата на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 28 април 2004 година.

За Комисията:

Erkki LIIKANEN

Член на Комисията